

2017. 05. 14.

696/13

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

indítványozó személyesen eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-ában biztosított jogommal élve az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő a Nyíregyházi Törvényszék 2.Pkf.21.673/2015/2. számú végzése ellen.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjen megállapítani azt, hogy a Nyíregyházi Törvényszék 2.Pkf.21.673/2015/2. számú végzése, a Mátészalkai Járásbíróság 1604-20.Vh.696/2013/4. számú végzése és önálló bírósági végrehajtó 0164.V.1482/2011/31. számú díjjegyzéke alaptörvény-ellenes, és szíveskedjen a végzéseket és a díjjegyzéket megsemmisíteni!

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy döntésében szíveskedjen jelezni az ésszerű idő követelményének sérelmét!

Az alkotmányjogi panaszom indoklásaként az alábbiakat adom elő.

I. Történeti tényállás

1. Előadom, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 0101-II.Vh.41.355/2011/2. számú végrehajtási lappal (csatolva M/1 alatt) végrehajtási eljárást rendelt el, mely végrehajtási eljárás önálló bírósági végrehajtó előtt 0164.V.1482/2011. számon van folyamatban. Az eljárásban végrehajtást kérő vagyok. A végrehajtási eljárás kezdetén megelőlegeztem a végrehajtó részére 39.361,- forint végrehajtási költséget munkadíjra, költségátalányra és készkiadásra. A végrehajtó a 2013. március 20. napján kelt 15. sorszámu letiltással (csatolva M/2 alatt) letiltotta az adós munkabérét. Ezt követően a 2013. április 25. napján kelt 19-es sorszámu levelében (csatolva M/3 alatt) a végrehajtó arról tájékoztatott, hogy azt közölték vele, hogy az adós munkabérét sorrendben megelő tartozás terheli, a levonás kezdete előreláthatólag 2018. november 30. napja. A végrehajtó az ugyanezen a

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Dokumentumazonosító: 10/858-0/2016	
Érkezett: 2016 MÁJ 03.	
Feladó: 4	Kezelőiroda: 15/
Melléklet: 8 + 9 db	

napon kelt 20-as számú díjjegyzékkel (csatolva **M/4** alatt) megállapította a végrehajtási eljárás ügyviteli befejezését a bírósági végrehajtási ügyvitelről és pénzkezelésről szóló 1/2002. (I. 17.) IM rendelet (a továbbiakban: Vűsz.) 34. § b) pontja alapján. A díjjegyzékben rendelkezett 47,- forint, részemről előlegezett, de el nem számolt költség rész visszautalásáról.

2. A végrehajtó a 2013. október 16. napján kelt 31-es sorszámú díjjegyzékkel (csatolva **M/5** alatt) – mivel a letiltás előjegyzését a munkáltató (a járandóságot folyósító szerv) igazolta – megállapította a Vűsz 34. § e) pontja alapján a végrehajtási eljárás ügyviteli befejezését. A díjjegyzék szerint a végrehajtóhoz a díjjegyzék elkészítésekor tölem költségelőlegként 39.361,- forint, az adóstól történő letiltásból 5.492,- forint, összesen 44.853,- forint folyt be. A végrehajtót – behajtási jutalék nélkül – 34.064,- forint költség illette meg ezen összegből. A végrehajtó a két összeg különbségét, 10.789,- forintot behajtási jutalékként számolta el a díjjegyzékben, annak ellenére, hogy a bírósági végrehajtói díjszabásról szóló 14/1994. (IX. 8.) IM rendelet (a továbbiakban: Díjr.) 18. §-a alapján a végrehajtási eljárás teljes vagy részbeni eredményessége esetén jár ez a végrehajtónak, és ekkor még a behajtási jutalék alapját képező összegből [a Díjr. 19. § (1) bekezdése alapján ez a végrehajtható okiratban feltüntetett teljes összeg 349.644,- forint] nem hajtott be semmit. Ezt erősíti a díjjegyzéknek a behajtási jutalék számításának alapját képező összeg része, ahol ez az összeg 0,- forint. A behajtott összeg kizárólag az általam a végrehajtónak megfizetett végrehajtási előleg egy részét fedezte, amely értelemszerűen nem volt része a végrehajtható okiratnak, ezért az után behajtási jutalék nem jár.

3. Az adóstól a letiltásból befolyt 2013. október 04. napján 16.192,- forint, 2013. november 06. napján 15.954,- forint közvetlenül a részemre. Így 2013. november 08. napján összesen 76.999,- forint került befizetésre. Ezen összegből 37.638,- forint az adóstól folyt be, 39.361,- forintot én előlegeztem meg. Ezen összegből 32.146,- forint volt nálam, 44.853,- forint a végrehajtónál.

4. 2013. november 08. napján végrehajtási kifogást nyújtottam be a Mátészalkai Járásbírósághoz a 31-es sorszámú díjjegyzék ellen. A végrehajtási kifogásomban előadtam, hogy a végrehajtási eljárás során a végrehajtóhoz befolyt 44.853,- összegből 34.064,- forint költségként illette meg a végrehajtót. A maradék 10.789,- forint összegből 7.215,- forint engem illet meg, mint a megelőlegezett költség addig meg nem térült része. A fennmaradó 3.574,- forint után már behajtási jutalék is megilleti a végrehajtót, így abból 90%, 3.217,- forint engem illet meg, 10%, 357,- forint a végrehajtót, mint behajtási jutalék illette meg. Összesen

tehát a behajtási jutalékra elszámolt 10.789,- forint összegből nekem 10.432,- forint járt. A díjjegyzék így – mivel abban a végrehajtó nem rendelkezett a részemre történő kiutalásról, hanem jogalap nélkül behajtási jutalékra került elszámolásra 10.789,- forint – jogszabálysértő, és kértem a bíróságot, hogy azt változtassa meg úgy, hogy a végrehajtót megillető behajtási jutalék összegét és az elszámolt jutalékot 0,- forintra változtatja, és rendelje el 10.432,- forint részemre történő megfizetését.

5. A Járásbíróság a 2014. március 06. napján kelt, részemre 2014. március 14. napján kézbesített 1604-21.Vh.696/2013/2. számú végzésével hiánypótlásra hívott fel. A Járásbíróság kérte, hogy jelöljem meg, hogy a meghatalmazott képviselőm meghatalmazása milyen kapcsolaton alapszik. A felhívásnak a 2014. március 21. napján postára adott beadvánnyal eleget tettem.

6. A Mátészalkai Járásbíróság a 2014. október 22. napján meghozott 1604-20.Vh.696/2013/4. számú végzésével (csatolva **M/6** alatt) a végrehajtó 31-es sorszámú díjjegyzéket hatályában fenntartotta és a végrehajtási kifogásomat elutasította. A Járásbíróság megállapította, hogy a lerótt 15.000,- forint illeték az én terhemem marad. A végzés indokolása szerint a végrehajtó a hozzá befolyt összeget oly módon számolja el, hogy a követelés megszűnésekor díjjegyzéket készít a végrehajtási eljárás során felmerült munkadíjról, költségátalányról és behajtási jutalékról. A munkáltató a munkabér 33%-át levonja és a letiltás alapján teljesíti az utalásokat a végrehajtást kérő illetve a végrehajtó felé. Az önálló bírósági végrehajtó a letiltásból befolyt összeg alapján díjjegyzéket készít és a díjjegyzékben számolja el a végrehajtási költséget. Amennyiben többlet keletkezik, annak visszautalásáról rendelkezik. A Járásbíróság indokolásában hivatkozott a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 58. § (1)-(4) bekezdéseire, a 217. § (1) bekezdésére, a 217/A. § (5) bekezdésére és a Díjr. 21. § (2) bekezdésére.

7. A végzés ellen fellebbezést (**M/7** alatt csatolva melléklet nélkül, a fellebbezés kiegészítése **M/8** alatt csatolva melléklet nélkül) terjesztettem elő, és kértem a Törvényszéket, hogy a Mátészalkai Járásbíróság 1604-20.Vh.696/2013/4. számú végzését változtassa meg, és változtassa meg Tarcsa László önálló bírósági végrehajtó 0164.V.1482/2011/31. sorszámú díjjegyzékét, az „Elszámolt jutalék” összegét 0,- forintra, a „Letiltásból megtérülő jutalék” és a „Letiltásból várhatólag teljesítésre kerül” összegeket 34.964,- forintra változtassa meg, valamint tüntessen fel a díjjegyzékben a végrehajtást kérőnek visszautalandó összegként 10.789,- forintot, és utasítsa a végrehajtót 10.789,- forint részemre történő haladéktalan

visszaütalására. Kértem továbbá a Törvényszéket, hogy változtassa meg a támadott végzést, rendelkezzen 15.000,- forint lerótt elsőfokú eljárásban lerótt illeték részemre történő visszafizetésről, és 2.188,- forint elsőfokú eljárási költség részemre történő megfizetésére kötelezze az adóst. A fellebbezésemnek kizárólag az illeték- és költségviseléssel kapcsolatos részének alapossága esetére kértem a Törvényszéket, hogy változtassa meg az elsőfokú végzést úgy, hogy az adós viseli a 15.000,- forint elsőfokú illetéket és a 2.188,- forint eljárási költséget, és kötelezze az adóst 17.188,- forint elsőfokú eljárási költség részemre történő megfizetésre. Végül kértem a Törvényszéket, hogy a fellebbezésem alaposságától függetlenül marasztalja az adóst a másodfokú költségeimben, mely 6.078,- forint nyomtatási- és postaköltségből és 7.000,- forint illetékköltségből állt. A fellebbezésem azzal indokoltam, hogy díjjegyzéket nem csupán a követelés megszűnésekor kell az eljáró végrehajtónak készítenie, hanem a végrehajtási ügy ügyviteli befejezésekor is, és ekkor el is kell számolnia a felekkel. Az ügyviteli befejezés esetén – bár lehetséges – nem biztos, hogy az eljárás újra folytatódni fog (a konkrét esetben például a munkáltató nem utalja el a teljes tartozás összegét, akkor az eljárás – egyéb feltételek hiányában – sosem fog folytatódni, így díjjegyzék sem készülhet a jövőben). A Járásbíróságnak a végrehajtási kifogással felmerült költségek viselésével kapcsolatos döntésével kapcsolatban előadtam, hogy a végrehajtási kifogás alaptalanságának esetére törvény a Vht. 34. § (1) bekezdésétől eltérő rendelkezést nem állapít meg, így a végrehajtási kifogással kapcsolatos valamennyi költséget az adósnak kell viselnie, figyelemmel a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 78. § (1) bekezdésének utolsó fordulata is. Ezért a végrehajtási kifogás eljárásban felmerült valamennyi költséget – a fellebbezés eredményétől függetlenül – az adósnak kell viselnie.

8. A fellebbezésem folytán eljáró Nyíregyházi Törvényszék a 2.Pkf.21.673/2015/2. számú – a meghatalmazott képviselőm részére 2016. február 12. napján kézbesített – végzésével (csatolva **M/9** alatt) a Mátészalkai Járásbíróság 1604-20.Vh.696/2013/4. számú végzését helybenhagyta. A Törvényszék szerint a végrehajtó a Díjr. 21. § (1) bekezdésében írt rendelkezés betartásával járt el, amikor az ügyben díjjegyzéket állított ki az általa felszámított munkadíjról, költségterítésről és behajtási jutalékról, függetlenül attól, hogy ténylegesen a végrehajtás a munkabérből való letiltás folytán folyamatban van, és a Díjr. 18. §-a és a 19. § (1) bekezdésével összhangban állapította meg a kifogással támadott díjjegyzékben az eredményes behajtás esetén őt megillető behajtási jutalék összegét. Az illeték és felmerült költségeim viselésével kapcsolatban a Törvényszék kifejtette, hogy a végrehajtási kifogási eljárásban a felmerült költségeim (eljárási illeték, egyéb költségek) nem a Vht. 34. § (1)

bekezdésében felhívott végrehajtási költségek, az a kifogás tárgyában indult eljárás külön költsége, ezért arra a Vht. 9. §-a szerint alkalmazandó, a Pp. 77-83. §-ai az irányadóak. A Törvényszék hivatkozott továbbá a Vht. 164. § (1) bekezdésére, a Vüsz. 34. § e) pontjára, a 36/A. §-ára és a Díjr. 16. § (1) bekezdésére.

II. Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tulajdonhoz való jogom sérelme

Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerint „*[m]indenkinek joga van a tulajdonhoz*”.

1. A támadott díjjegyzék és a bírósági végzések alapján az eljáró végrehajtó és a bíróságok úgy értelmezték a jogszabályokat, hogy végrehajtó jogosult az eljárási ügyviteli befejezésekor az általam munkadíjra, költségátalányra és készkiadásra szánt előlegből és az adós által teljesített összegből a végrehajtható okiratban feltüntetett teljes összeg után behajtási jutalékot elszámolni úgy, hogy a behajtási jutalék alapjául szolgáló összeget a végrehajtó egyáltalán nem hajtotta be (ld. a díjjegyzékben a behajtási jutalék számításának alapját képező összeg 0,- forint és a bíróságok sem hivatkoztak arra döntéseikben, hogy a díjjegyzék kiállításakor a végrehajtót már megillette volna behajtási jutalék). Tették ezt úgy, hogy egyáltalán nem garantált, hogy az ügyviteli befejezés után a végrehajtási eljárás valaha folytatódni fog, azaz nincs garancia arra, hogy később a túlfizetett, jogalap nélkül a végrehajtónál lévő összeget visszakapjam.

2. A Díjr. 21. § (1) bekezdése alapján három esetben volt köteles a végrehajtó díjjegyzéket készíteni, és ezzel elszámolni a felekkel: 1) a végrehajtási ügy érdemi befejezésekor; 2) a végrehajtási ügy ügyviteli befejezésekor; és 3) meghatározott cselekmény végrehajtása esetén a cselekmény elvégzését vagy elvégeztetését követően.

A Díjr. 21. § (1) bekezdése alapján, ha az eljárás nem kerül ügyviteli szempontból később folytatásra, sosem készül újabb díjjegyzék, amelyben a végrehajtó el tudna számolni a felekkel, azaz nincs garancia arra, hogy nem marad a végrehajtónál véglegesen a túlfizetett összeg.

A támadott díjjegyzék és a végzések ezért sértik az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tulajdonhoz való jogomat az alábbiak szerint.

3. A tulajdonjog alkotmányjogi értelemben vett védelme kiterjed arra, hogy egy állami szerv – jelen esetben a végrehajtó – részére megfizetett összeget – amennyire az meghatározott jogcímre került befizetésre – a szerv csak arra használhassa fel, amire azt a befizető szánta. Túlfizetés esetén az állami szervnek a túlfizetett összeget vissza kell térítenie. Én a végrehajtási előleget munkadíjra, költségátalányra és készkiadásra szántam, ezért a díjjegyzékben rendelkezni kellett volna a túlfizetett összeg részemre történő visszatérítéséről. Ezzel szemben a támadott döntésekben megtagadták tőlem azt, hogy ezt az összeget visszakapjam. Ezzel egy állami szervvel, a végrehajtóval szembeni követelésemet – mely alkotmányjogi szempontból tulajdonnak tekinthető – nem hagyták érvényesíteni. Azzal, hogy bizonytalan jövőbeni eseményektől (a munkáltató teljes egészében teljesíti a letiltásban foglaltak vagy a követelés egyéb módon megszűnik) tették függővé azt, hogy ezen összeget visszakaphassam, elvonták tőlem vagyonom e részét.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a támadott díjjegyzék és a támadott végzések sértik az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tulajdonhoz való jogomat.

III. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított hatósági eljárásban megillető tisztességes eljáráshoz való jogom sérelme

1. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerint „[m]indenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék”.

Az önálló bírósági végrehajtók az Alaptörvény rendszerében hatóságnak – és nem bíróságnak – minősülnek, így eljárásukra az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése alkalmazandó.

2. A „tisztességes eljárás” (fair trial) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás „méltánytalan” vagy „igazságtalan”, avagy „nem tisztességes”. Nincs olyan szükségesség, amely miatt az eljárás „tisztességes” voltát arányosan ugyan, de korlátozni lehetne; hanem a tisztességes tárgyalás fogalmán belül alakítandó ki olyan ismérvszerűség, amely annak tartalmát adja, s csak ezen belül értékelhető bizonyos korlátozások szükséges és arányos volta. [6/1998. (III. 11.) AB határozat, 91, 95, 99.]

3. A fentebb bemutatott jogszabályértelmezés nyilvánvalóan sérti a hatósági eljárásban megillető tisztességes eljáráshoz való jogomat, mivel az a végrehajtási eljárást méltánytalanná, igazságtalanná és nem tisztességesé teszi. A jogértelmezés az állami szervet, a végrehajtót, aki közhatalmat gyakorol, tehát kötelezettje a tisztességes eljáráshoz való jognak, előnyös helyzetbe helyezi velem, a végrehajtást kérő személlyel szemben. Engem ezzel egyidejűleg kiszolgáltatott helyzetbe hoz. Nem lehet tisztességes, méltányos és igazságos az olyan eljárás, ahol egy meghatározott jogcímre egy állami szervnek befizetett összeget a befizető, miután kiderült, hogy túlfizetés történt, nem kaphatja vissza.

Továbbá nem lehet tisztességes, méltányos és igazságos az olyan eljárás, ahol a végrehajtót jogszabály szerint egy meghatározott teljesítmény (a végrehajtható okiratban feltüntetett összeg behajtása egészben vagy részben) teljesítése után illet meg egy összeg, és azt a végrehajtó teljesítmény elérése nélkül elszámolhatja magának. Így a végrehajtó jogalap nélkül jut vagyoni előnyhöz, és nincs semmilyen garancia arra, hogy a behajtási jutaléknak később létrejönne a jogalapja, azaz befolyyna összeg a végrehajtható okiratban feltüntetett összegek fedezésére is.

4. Előadom továbbá, hogy az eljárás azért sem lehet tisztességes, méltányos és igazságos, mivel a végrehajtó joggyakorlása szemben állt olyan korábbi magatartásával, amelyben én okkal bízhattam. A polgári jogban szereplő *venire contra factum proprium* elvnek álláspontom szerint az alkotmányjogban is érvényesülnie kell, ezen belül a tisztességes eljárás követelménye megköveteli, hogy az eljáró hatóság olyan korábbi magatartásával, amelyben én okkal bízhatok, azzal szemben ne cselekedjen. A végrehajtó a 20-as díjjegyzékben még rendelkezett a túlfizetett összeg visszautalásáról, a 31-es díjjegyzékben azonban e magatartásával szemben elszámolta a túlfizetést behajtási jutalékra. A végrehajtási kifogásom és a fellebbezésem benyújtásakor okkal bízhattam abban, hogy a bíróságok megváltoztatják a 31-es díjjegyzéket a 20-as díjjegyzékre tekintettel is.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a támadott díjjegyzék és a támadott végzések sértik az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított hatósági eljárásban megillető tisztességes eljáráshoz való jogomat.

IV. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított bírósági eljárásban megillető tisztességes eljáráshoz való jogom sérelme

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján „[m]indenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el”.

a) Az ésszerű határidőn belüli eljáráshoz való jogom sérelme

A Vht. 217/A. § (1) bekezdése alapján „[a] bíróság a végrehajtási kifogásról (...) soron kívül határoz”. A (2) bekezdés szerint „[a] bíróság – ha azok nem állnak rendelkezésre – a végrehajtási kifogás beérkezésétől számított 8 munkanapon belül intézkedik a kifogás elbírálásához szükséges iratok beszerzése iránt, a végrehajtó pedig a bíróság megkeresésének 8 munkanapon belül köteles eleget tenni. A bíróság a végrehajtási kifogást elbíráló végzését 45 napon belül hozza meg, kivéve, ha ahhoz a felek meghallgatása vagy egyéb bizonyítás felvétele szükséges”.

A Mátészalkai Járásbíróság részére a végrehajtási kifogásom – az ügyszámból megállapítható módon – 2013-ban érkezett.

Ebből megállapítható, hogy 1604-21.Vh.696/2013/2. számú, hiánypótlásra felhívó végzés meghozatala legalább 66 napba, tehát a törvényben meghatározott 8 munkanapos határidőt a bíróság jelentősen meghaladta.

A hiánypótlásom postára adásától számítottan az elsőfokú végzés meghozatalára 215 nap alatt került sor. A törvény 45 napos határidejét tehát a Járásbíróság közel ötszörösen meghaladta. Itt utalni kívánok arra, hogy a Pp. 104/A. § (3) bekezdés alapján a végrehajtási eljárásban folyó határidőkbe a törvénykezési szünet ideje beleszámít.

Egy törvényben meghatározott határidő jelentős, közel ötszörös mértékű túllépése, sérti az ésszerű határidőn belüli eljáráshoz való jogomat.

Kérem ezért a T. Alkotmánybíróságot, hogy döntésében szíveskedjen jelezni az ésszerű idő követelményének sérelmét! {3024/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [18]}

b) Az indokolási kötelezettség megsértése

A T. Alkotmánybíróság szerint, amennyiben a bírósági döntésben felhívott jogszabályokból – illetve ezáltal a döntés indokolásból – a jogértelmezés általános szabályainak megtartása mellett nem következik az indítványozót marasztaló bírói döntés, akkor a bírói döntés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből levezetett indokolási kötelezettséget, amely az adott döntés alaptörvény-ellenességét eredményezi. {3007/2016. (I. 25.) AB határozat, Indokolás [29]}

A díjjegyzékben és a bírósági végzésekben felhívott jogszabályhelyekből egyértelműen megállapítható, hogy azokból nem következik az, hogy a végrehajtó a behajtási jutalékot elszámolhatná akkor, amikor a végrehajtási eljárás még részben sem volt eredményes, azaz a végrehajtó a végrehajtható okiratban feltüntetett teljes összegből még nem hajtott be semmit. Továbbá azon értelmezés sem következik, hogy meghatározott jogcímekre megfizetett összegek esetén, amennyiben túlfizetés történik, a túlfizető fél ne kaphassa biztosan vissza a túlfizetett összeget.

A támadott díjjegyzék és a támadott végzések ezért sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből levezetett indokolási kötelezettséget, ezért azok alaptörvény-ellenesek.

V. Nyilatkozatok, egyébek

1. Nyilatkozom arról, hogy az ügyben felülvizsgálati kérelmet nem nyújtottam be a Kúriához, mivel az kizárt, perújítást nem kezdeményeztem. Ennek okán a jogorvoslati lehetőségeimet már kimerítettem és további jogorvoslati lehetőség nincs számomra biztosítva.

2. A T. Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja és az Abtv. 27. § alapozza meg. A Nyíregyházi Törvényszék végzését a T. Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés b) pontja és az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján semmisítheti meg. Az Mátészalkai Járásbíróság végzését és a díjjegyzéket a T. Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés b) pontja és az Abtv. 43. § (4) bekezdése alapján semmisítheti meg.

3. Az indítványozói jogosultságomat az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja és az Abtv. 27. § alapozza meg. A jelen eljárásban közvetlenül érintett vagyok, mivel az

alkotmányjogi panasszal érintett bírósági eljárásban félként, végrehajtást kérőként vettem részt.

4. A Nyíregyházi Törvényszék 2.Pkf.21.673/2015/2. számú sorszámu végzését **2016. február 12. napján kézbesítették a bírósági eljárásban meghatalmazott hozzátartozó képviselőm részemre**, így az Abtv. 30. § (1) bekezdése és az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat 28. § (1) és (2) bekezdései alapján 2016. április 12. napjáig vagyok jogosult határidőben az alkotmányjogi panaszt a Mátészalkai Járásbírósághoz ajánlott küldeményként postára adni.

5. A T. Alkotmánybíróság egy korábbi döntésében az Abtv. 27. §-át értelmezve alkotmányjogi panasszal támadhatónak minősítette azon bírói döntést, amely az ügyviteli szempontból befejezett végrehajtási eljárás eljárást befejező döntését támadta. {3268/2014. (XI. 4.) AB végzés, Indokolás [5]} Ezért ezen alkotmányjogi panasz is megfelel az Abtv. 27. §-ában foglalt azon követelmények, hogy az egy bírósági eljárást befejező döntést támad.

Az Abtv. 27. §-ával kapcsolatban az alábbiakra szeretnék még hivatkozni.

A végrehajtási eljárásban a végrehajtónak a végrehajtási eljárás szabályait és a végrehajtási kifogást előterjesztő jogát vagy jogos érdekét lényegesen sértő intézkedése, illetőleg intézkedésének elmulasztása ellen a felek végrehajtási kifogással élhetnek, a végrehajtási kifogást a végrehajtást foganatosító bíróság bírálja el [a Vht. 217. § (1)-(2) bekezdései]. A díjjegyzék kapcsán a Díjr. 21. § (2) bekezdése teremti meg a kifogás benyújtásának lehetőségét. A végrehajtási kifogás egy bírósági eljárást indít meg, ahol a bíróság dönt a végrehajtási kifogásról. Fellebbezés esetén a másodfokú bírósági döntés meghozatalával a végrehajtási kifogás elbírálására vonatkozó bírósági eljárás befejezésre került, az ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Az Abtv. 27. §-a szerint a bírósági eljárást befejező döntés ellen lehet ezen alkotmányjogi panaszt benyújtani. A „*bírósági eljárás*” meghatározás ezen ügyek kapcsán a végrehajtási eljárásnak a végrehajtási kifogást elbíráló szakaszára vonatkozik, amely szakasz bíróság előtt folyik, nem pedig az egész végrehajtási eljárásra, ahol más állami szervek is résztvevői lehetnek az eljárásnak. Elképzelhető olyan végrehajtási eljárás, amelyben bíróság – kérelem hiányában – nem is vesz részt (pl. közjegyző kiállítja a végrehajtási lapot, és a végrehajtást egy önálló bírósági végrehajtó foganatosítja). Ezért amikor vizsgálni kell, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott végzés bírósági eljárást befejező döntés-e, nem azt kell

vizsgálni, hogy a végzés az egész végrehajtási eljárást befejező döntés-e, hanem csupán azt, hogy annak meghozatalával befejeződik-e egy bírósági eljárás. A támadott másodfokú végzés meghozatalával a végrehajtási kifogást elbíráló bírósági eljárás befejeződött.

Ezt erősíti az Abtv. 27. §-ának nyelvtani értelmezése. Az Abtv. 27.§-a nem eljárást befejező bírósági döntésről tesz említést, hanem bírósági eljárást befejező döntésről. Ezért álláspontom szerint bármely olyan eljárásban, ahol – akár csak az eljárás egy szakaszában – bíróság jár el és hoz döntést, abban az eljárásban hozott és a bírósági szakaszt befejező bírósági döntés az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal támadható. Ugyanis a bírósági eljárás (jelen esetben a végrehajtási kifogást elbíráló bírósági eljárás) befejeződik a döntés meghozatalával, tehát a döntés a bírósági eljárást fejezi be, nem pedig az egész eljárást. Amennyiben a jogalkotó az olyan eljárások kapcsán, amely nem fejezik be az egész eljárást, hanem csupán annak bíróság előtt zajló részét, ki akarta volna zárnia az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz igénybevételének lehetőségét, akkor az „*eljárást befejező bírósági döntés*” fordulatot használta volna. Ugyanis e fordulat nem tesz különbséget az eljárások között a tekintetben hogy az ki előtt zajlik. E fordulat esetében a döntésnek az adott eljárás egészét (tehát nem csak egy részét) kell befejeznie, és azt bíróságnak kell hoznia.

Az alkotmányjogi panasszal támadott végzések tartalmából is megállapítható, hogy azok a bírósági eljárást befejező döntések. A végzésekben a bíróságok rendelkeztek a költségek viseléséről. A Vht. 9. §-a és 224. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 77. §-a szerint „*[a] bíróság a perköltség viselése felől az ítéletben vagy az **eljárást befejező egyéb határozatban** dönt*”. A bíróságok azért döntöttek a költségek viseléséről a támadott végzésekben, mert eljárást befejező határozatot hoztak.

A másodfokú végzésben a Törvényszék külön is kiemeli, hogy végrehajtási kifogást elbíráló bírósági eljárásban felmerült költségek nem a Vht. 34. § (1) bekezdésében felhívott végrehajtási költségek, hanem a végrehajtási kifogás tárgyában indult eljárás költségei. Ezzel a bíróság a végrehajtási kifogást elbíráló bírósági eljárást a végrehajtási eljárástól elkülönítve kezeli {hiszen amennyiben a bírósági előtti eljárás része lenne a végrehajtási eljárásnak, úgy a bírósági eljárásban felmerült költségekre a Vht. 34. § (1) bekezdését alkalmazni kellene}.

A támadott végzés a végrehajtási **ügy érdemében hozott döntésnek** is tekintendő.

A Vht. 217. § (1) bekezdése alapján „[a] végrehajtónak a végrehajtási eljárás szabályait és a végrehajtási kifogást előterjesztő jogát vagy jogos érdekét lényegesen sértő intézkedése, illetőleg intézkedésének elmulasztása (...) ellen a fél vagy más érdekelt végrehajtási kifogást (...) terjeszthet elő a végrehajtást foganatosító bírósághoz. E § alkalmazásában a végrehajtási eljárás szabályainak lényeges megsértése az olyan jogszabálysértés, amelynek a végrehajtási eljárás lefolytatására érdemi kihatása volt”.

Ahhoz, hogy egy bíróság érdemben vizsgálhasson egy végrehajtási kifogást, előzetesen vizsgálnia kell, hogy a végrehajtási kifogásban előadott jogszabálysértésnek a végrehajtási eljárás lefolytatására **érdemi kihatása** volt-e. Ekkor minősül ugyanis a jogszabálysértés a végrehajtási eljárás szabályainak lényeges megsértésének, amely előfeltétele a végrehajtási kifogás alaposságának.

Az alkotmányjogi panaszokban támadott végzésben és az elsőfokú végzésben az eljáró bíróságok nem hivatkoztak arra, hogy a végrehajtási kifogásban hivatkozott jogszabálysértés – annak megállapítása esetén – ne lenne a végrehajtási eljárás szabályainak lényeges megsértése, és emiatt nem lehetne a végrehajtási kifogásomat érdemben vizsgálni. Ebből kifolyólag a végrehajtási kifogást elbíráló végzésekben a bíróságok a végrehajtási ügy érdeméhez tartozó kérdésben döntöttek, hiszen olyan cselekmény kapcsán foglaltak állást, amelynek a végrehajtási eljárás lefolytatására érdemi kihatása volt. Álláspontom szerint az olyan kérdésben való állásfoglalás, amelynek a végrehajtási eljárás lefolytatására érdemi kihatása lehet, a végrehajtási ügy érdemében hozott döntésnek tekintendő.

E körben hivatkozni kívánok a T. Alkotmánybíróság 3352/2012. (XII. 5.) AB végzésére, amelyben a T. Alkotmánybíróság úgy foglalt állást, hogy az indítványozó jogvitás ügyében – melynek tárgya egy végrehajtási kifogás elbírálása volt – meghozott érdemi döntésnek a másodfokon eljáró bíróság jogerős határozata tekinthető. {3352/2012. (XII. 5.) AB végzés, Indokolás [7]} Azaz a T. Alkotmánybíróság úgy foglalt állást e döntésében, hogy a végrehajtási kifogást elbíráló másodfokú végzés az érdemében hozott döntés.

Utalni kívánok továbbá a T. Alkotmánybíróság 3147/2014. (V. 9.) AB végzésére, ahol a T. Alkotmánybíróság egy végrehajtási kifogás tárgyában született végzés ellen benyújtott alkotmányjogi panasz kapcsán megállapította, hogy az az Abtv. 27. § b) pontjában foglaltaknak eleget tesz {3147/2014. (V. 9.) AB végzés, Indokolás [8]}. Ezzel a T. Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt elbíráló bírósági döntést az ügy érdemében

hozott döntésnek vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek (a végzésből nem derül ki melyiknek) minősítette.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a végrehajtási kifogást elbíráló bírósági végzés ellen benyújtott fellebbezést elbíráló másodfokú bírósági végzés az ügy érdemében hozott döntésnek, ennek hiányában bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek tekinthető, ezért az ellen helye van az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasznak.

6. Az alkotmányjogi panaszom bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet és alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdéseket vet fel, így az alkotmányjogi panaszom az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltételnek megfelel.

7. A T. Alkotmánybíróság a támadott végzések Alaptörvénnyel való összhangjáról még nem döntött, így az alkotmányjogi panaszom az Abtv. 31. § (2) bekezdése alapján is befogadható.

8. Az alkotmányjogi panaszom – személyes adatok törlése melletti – nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

9. A T. Alkotmánybíróság előtti eljárás az Abtv. 54. § (1) bekezdése alapján tárgyi illetékmentes, ezért illetéket nem róttam le.

Mellékletek:

M/1: a Pesti Központi Kerületi Bíróság 0101-II.Vh.41.355/2011/2. számú végrehajtási lapja (3 oldal)

M/2: a végrehajtó 15-ös sorszámú letiltása (2 oldal)

M/3: a végrehajtó 19-es sorszámú levele (1 oldal)

M/4: a végrehajtó 20-as sorszámú díjjegyzéke (1 oldal)

M/5: a végrehajtó 31-es sorszámú díjjegyzéke (1 oldal)

M/6: a Mátészalkai Járásbíróság 1604-20.Vh.696/2013/4. számú végzése (4 oldal)

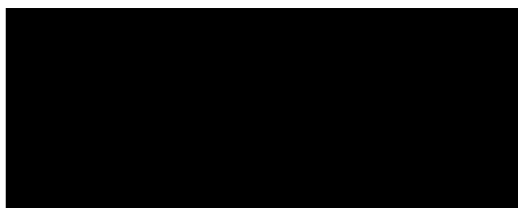
M/7: fellebbezés (melléklet nélkül) (6 oldal)

M/8: fellebbezés kiegészítése (melléklet nélkül) (8 oldal)

M/9: a Nyíregyházi Törvényszék 2.Pkf.21.673/2015/2. számú végzése (5 oldal)

Budapest, 2016. április 12.

Tisztelettel:

Előttünk, mint tanúk előtt:

1. Tanú neve:

Tanú címe:

Tanú aláírása:.....

2. Tanú neve:

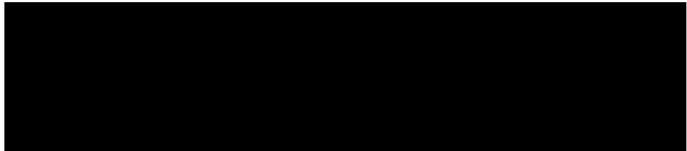
Tanú címe:

Tanú aláírása:.....

Alkotmánybíróság
részére

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

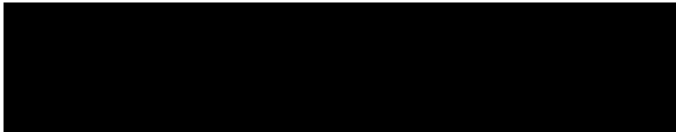
a Mátészalkai Járásbíróság (4701 Mátészalka,
Pf. 85.) útján

indítványozó (a Nyíregyházi Törvényszék előtti
eljárásban *végrehajtást kérő*)

alkotmányjogi panasza

**a Nyíregyházi Törvényszék
2.Pkf.21.673/2015/2. számú
végzése ellen**

a Nyíregyházi Törvényszék előtti eljárásban az

tárgya: végrehajtási kifogás

14+1 oldal; melléklet: 9 db. (31 oldal)

benyújtva **4** példányban

Tárgyi illetékmentes eljárás

Budapest, 2016. április 12.

ügyszám a Mátészalkai Járásbíróságon: **1604-
20.Vh.696/2013.**

